ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

<u>ଆର୍.ଏସ୍.ଏ ସଂଖ୍ୟା 437/2005</u>

(ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 100 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ)

ଗୋପିନାଥ ସାହୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ .... ଅପିଲକାରୀମାନେ

-ବନାମ -

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ .... ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ

<u>ଏହି ମାମଲାରେ ସଂଯୁକ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀ (ଆଭାସୀ/ଭୌତିକ ପ୍ରଣାଳୀ)</u>
<u>ଦ୍ୱାରା ହାଜର ହୋଇଥିଲେ:</u>

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ - ସୁଶ୍ରୀ ସୁମିତ୍ରା ମହାନ୍ତି,
ଅଧିବକ୍ତା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ - ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶୁଭାଶିଷ ପଟ୍ଟନାୟକ,
ଅତିରିକ୍ତ ସରକାରୀ ଅଧିବକ୍ତା ।

ପୀଠାସୀନ :
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏ.ସି.ବେହେରା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

<u>ଶୁଣାଣି ତାରିଖ : 03.01.2024 : : ରାୟ ତାରିଖ : 05.02.2024</u>

ଏ. ସି. ବେହେରା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ପାଲଟା ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲକୁ ଆଗତ କରାଯାଇଛି ।

2. ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲର ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଟି. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 473/1996 ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ବାଦୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଟି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 20/2002 ରେ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଥିଲେ ।

ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲର ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଟି. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 473/1996 ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଟି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 20/2002ରେ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ଥିଲେ ।

3. ଟି. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 473/1996 ମାଧ୍ୟମରେ ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଘୋଷଣା ଏବଂ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷେଧାଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଥିଲା ।

4. ବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ବାଦପତ୍ରରେ କରାଯାଇଥିବା ନିଶ୍ଚୟ କଥନ ଅନୁଯାୟୀ, ସେମାନେ (ବାଦୀମାନେ) ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରର ତିନୋଟି ଶାଖା, ଅର୍ଥାତ୍, ରଘୁନାଥ ସାହୁ, ଗୋବିନ୍ଦ ସାହୁ ଏବଂ ବାଇଧର ସାହୁଙ୍କ ପରିବାରର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ।

ରଘୁନାଥ ସାହୁ ଏବଂ ଗୋବିନ୍ଦ ସାହୁ ସ୍ୱର୍ଗତ ନନ୍ଦ ସାହୁଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ବାଇଧର ସାହୁ ବୃନ୍ଦାବନ ସାହୁଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ।

5. 17.03.1944 ରେ ରଘୁନାଥ ସାହୁ, ଗୋବିନ୍ଦ ସାହୁ ଏବଂ ବାଇଧର ସାହୁଙ୍କୁ କୃଷି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାଦପତ୍ରର ଅନୁସୂଚୀ B, C ଏବଂ C-1 ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ରୟତ ଭାବରେ ମକଦ୍ଦମା ଅଞ୍ଚଳର ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଅର୍ଥାତ ଚୈତନ ସାହୁ, ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସାହୁ ଏବଂ ଆଦିତ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ହୁକୁମନାମା ମାଧ୍ୟମରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ, ଯେହେତୁ ରଘୁନାଥ ସାହୁ ସେମାନଙ୍କର ଯୌଥ ପରିବାରର କର୍ତ୍ତା ଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ସେହି ହୁକୁମନାମା ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ସମଗ୍ର ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ତରଫରୁ କେବଳ ରଘୁନାଥ ସାହୁଙ୍କ ନାମରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା । ତଦନୁସାରେ, 17.03.1944 ରୁ, ଉପରୋକ୍ତ ତିନୋଟି ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ଯଥା ରଘୁନାଥ ସାହୁ, ଗୋବିନ୍ଦ ସାହୁ ଏବଂ ବାଇଧର ସାହୁ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ ଖଜଣା ପ୍ରଦାନ କରି କୃଷି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଦଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ରଘୁନାଥ ସାହୁ, ଗୋବିନ୍ଦ ସାହୁ ଏବଂ ବାଇଧର ସାହୁଙ୍କ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ ମିଳିତ ଭାବରେ ରହି, ମିଳିତ ଭାବରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଦଖଲ କରିଥିଲେ । ରଘୁନାଥ ସାହୁ, ଗୋବିନ୍ଦ ସାହୁ ଏବଂ ବାଇଧର ସାହୁଙ୍କ ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦଖଲ ଜାରି ରଖିବା ସମୟରେ, 1954 ମସିହାରେ ମକଦ୍ଦମା ଅଞ୍ଚଳର ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉଚ୍ଛେଦ କାରଣରୁ, ଏହି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ମାଲିକାନା ସରକାର (ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ) ଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା, ଯାହାକି ସମସ୍ତ ଋଣଭାରରୁ ମୁକ୍ତ ଥିଲା । ଯଦିଓ, ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଉଚ୍ଛେଦ ହେତୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ରଘୁନାଥ ସାହୁ, ଗୋବିନ୍ଦ ସାହୁ ଏବଂ ବାଇଧର ସାହୁଙ୍କ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନେ ପୂର୍ବ ଭଳି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଦଖଲ ଜାରି ରଖିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର

ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ଓ. ଇ. ଏ. ଅଧିନିୟମ, 1951 ର ଧାରା 8 (1) ଅଧୀନରେ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ସୁରକ୍ଷିତ ଥିଲା । ତେଣୁ, ମକଦ୍ଦମା ଅଞ୍ଚଳରେ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଉଚ୍ଛେଦ ପରେ, ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବସୂରୀ ଯଥା ରଘୁନାଥ ସାହୁ, ଗୋବିନ୍ଦ ସାହୁ ଏବଂ ବାଇଧର ସାହୁ ସରକାରଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ବାର୍ଷିକ ଖଜଣା ପ୍ରଦାନ କରି ସେମାନଙ୍କ ସମଗ୍ର ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ତରଫରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଦଖଲ କରିଥିଲେ । କାରଣ, ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ନ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପରେ, ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଘୁନାଥ ସାହୁ (ବାଦୀଙ୍କ ପରିବାରର ପୂର୍ବଜଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ) ଙ୍କ ନାମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଜମାବନ୍ଦୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉଚ୍ଛେଦ ପୂର୍ବରୁ ବାଦୀଙ୍କ ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଦଖଲ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ପାଇଁ ସୂଚିତ କରିଥିଲା । ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିବା ଜମାବନ୍ଦୀ ଆଧାରରେ, ଜମାବନ୍ଦୀ ସଂଖ୍ୟା 44/5 ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ରୟତଙ୍କ ଖାତାପତ୍ର ରାଜସ୍ୱ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାଦୀଙ୍କ ସମଗ୍ର ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ତରଫରୁ ରଘୁନାଥ ସାହୁଙ୍କ ନାମରେ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ସରକାର ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉଚ୍ଛେଦ ପରେ ଜମାବନ୍ଦୀ ସଂଖ୍ୟା 44/5 ଅନୁଯାୟୀ ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବସୂରୀଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ନିୟମିତ ଭାବରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଖଜଣା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ 1966 ମସିହାରେ, ମକଦ୍ଦମା ଅଞ୍ଚଳରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଥିଲା, ସେହି ସମୟରେ, ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଆର୍. ଓ. ଆର୍ ର ଚିଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବସୂରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଆର୍. ଓ. ଆର୍ ର ଚିଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ସ୍ଥାନୀୟ ତହସିଲଦାର, ନିମାପଡ଼ା (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି ଆବେଦନ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 2324/1983 ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ଆପତ୍ତି ଆବେଦନକୁ ଆଗତ କରି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ, ତହସିଲଦାରଙ୍କ ଉକ୍ତ ଅପିଲ ମାମଲାକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ, ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବାଦପତ୍ରର ଅନୁସୂଚୀ-C-1 ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଆର୍. ଓ. ଆର୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1) ଜମି ଅଭିଲେଖ ଏବଂ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ସଂଶୋଧନକୁ ଆଗତ କରି ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ।

ଏହା ପରେ, ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ନିମାପଡ଼ାର ତହସିଲଦାର ବାଦୀଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମାର ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକରୁ ବଳପୂର୍ବକ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ବାଦୀମାନେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 5289/96 ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ରିଟ୍ ଦାଖଲ କରି ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଦେଶ ଥିଲା ଯେ, ଯଥୋଚିତ ଆଇନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିନା ବାଦୀଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମାର ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକରୁ ବଳପୂର୍ବକ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ତା' ପରେ, ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ସେହି ଆଦେଶର ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 5289/96 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 5289/96 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ପୂର୍ବ ଆଦେଶର ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ସେହି ଅନୁରୋଧକୁ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

ଏହା ପରେ, ସ୍ଥାନୀୟ ତହସିଲଦାର (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3) ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକରୁ ବାଦୀଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ଓ.ପି.ଏଲ୍.ଇ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, କୌଣସି ଉପାୟ ନ ପାଇ, ବାଦୀମାନେ ଏହି ଘୋଷଣା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଯେ, ସେମାନେ (ବାଦୀ) ଅନୁସୂଚୀ B, C ଏବଂ C-1 ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ଥିତିବାନ ରୟତ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିକାର ସହିତ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ, ଯାହା ପାଇଁ ସେମାନେ (ବାଦୀ) ହକଦାର ସେଥିପାଇଁ ସିପିସି, 1908 ର ଧାରା 80 (1) ଅନୁଯାୟୀ ବୈଧାନିକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବା ଛାଡ଼ ପାଇଁ ସିପିସି, 1908 ର ଧାରା 80 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତି ମାଗି ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଟି. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 473/1996 ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରି ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯାଇଥିଲେ ।

6. ଟି. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 473/1996ରେ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହା ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇଛି, କେବଳ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଏହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ପତ୍ର ଦାଖଲ କରି ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ବାଦପତ୍ରରେ କରାଯାଇଥିବା ନିଶ୍ଚୟ କଥନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ, ସିପିସିର ଧାରା 80 (1) ଅନୁଯାୟୀ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଏବଂ ଓ.ପି.ଏଲ୍.ଇ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 16 ଅନୁଯାୟୀ ପରିକଳ୍ପିତ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ସେମାନଙ୍କ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ବିରୋଧରେ ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, କାରଣ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିବାକୁ ବାଦୀଙ୍କ କୌଣସି ବାଦର କାରଣ ନାହିଁ ।

ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାକୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା ପତ୍ରରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ, ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଭିଲେଖ ଅନୁଯାୟୀ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସରକାରଙ୍କ ଅନାବାଦୀ ଖାତା ଅଧୀନରେ ଅଛି ଏବଂ ଏହାର କିସମ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ଅଟେ । ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ରାଜ୍ୟର ଅଟେ । ସେମାନେ (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4) ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହାର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଏହାର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4) ଓ.ପି.ଏଲ୍.ଇ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଜବରଦଖଲକାରୀ ଏବଂ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି, କାରଣ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସରକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ ।

ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ର ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାମଲାଟି ଥିଲା ଯେ, ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଚ୍ଛେଦ ହେତୁ 1953 ମସିହାରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ସ୍ୱାର୍ଥ ରାଜ୍ୟ ପାଖରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତ ଋଣଭାରରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା । ତେଣୁ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ରାଜ୍ୟର ବୈଧ ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା, ସ୍ୱାର୍ଥ ଏବଂ ଦଖଲ ରହିଛି । ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବସୂରୀ କିମ୍ବା ବାଦୀମାନେ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ଅଧୀନରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ରୟତ ନଥିଲେ । ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀମାନେ ବାଦୀଙ୍କ କୌଣସି ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଜମାବନ୍ଦୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନଥିଲେ । ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା, ଯାହା ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବଜଙ୍କ ନାମରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ରଘୁନାଥ ସାହୁଙ୍କ ନାମରେ ଖୋଲାଯାଇଥିବାର ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଉକ୍ତ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା କୌଣସି ଆଧାର ବିନା ଜାଲିଆତି କରି ଆର୍. ଆଇ. କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, କୌଣସି ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କୌଣସି ଆଦେଶ ଉକ୍ତ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତାରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇନାହିଁ । ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖଜଣା ପଇଠ ଦର୍ଶାଉଥିବା ଖଜଣା ରସିଦ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହାଲ୍ ମକଦ୍ଦମା ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 94 ର ମନ୍ତବ୍ୟ ସ୍ତମ୍ଭରେ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦଖଲର ବେଆଇନ ଟିପ୍ପଣୀ ସହିତ ହାଲ୍ ଖାତା ସଂଖ୍ୟା 252 ଅଧୀନରେ ରକ୍ଷିତ ଅନାବାଦୀ ଖାତାରେ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ କିସମରେ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ, ବାଦୀମାନେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ଜାଲିଆତି କରି ଆର୍. ଓ. ଆର୍ ଚିଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି, ତା'ପରେ ବାଦୀଙ୍କ ଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଖଜଣା ସଂଗ୍ରହ ବନ୍ଦ କରାଗଲା । ହାଲ୍ ମକଦ୍ଦମା ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା

94 ର ମନ୍ତବ୍ୟ ସ୍ତମ୍ଭରୁ ବାଦୀଙ୍କ ବେଆଇନ ଦଖଲ ଟିପ୍ପଣୀ ଅପସାରଣ ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାରୀ ଅଧିକାରୀ, ପୁରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ସଂଶୋଧନ ମାମଲା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ, ଏହାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାପାଳ କଟକର ଜମି ଅଭିଲେଖ ଏବଂ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ସଂଶୋଧନ ମାମଲା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ବାଦୀମାନେ ପୁରୀର ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ନବକଳେବର ପର୍ବ ପାଇଁ ହାଲ୍ ମକଦ୍ଦମା ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 94 ର କିଛି ଅଂଶରେ ଏକ ପେଟ୍ରୋଲ ପମ୍ପ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଏହାକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ବାଦୀମାନେ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ.ଜେ.ସି. ସଂଖ୍ୟା 5289/96 ଏବଂ ଦେୱାନୀ ସଂଶୋଧନ ସଂଖ୍ୟା 67/96 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥୋଚିତ ଆଇନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅବଲମ୍ବନ ନକରି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକରୁ ସେମାନଙ୍କୁ (ବାଦୀଙ୍କୁ) ଉଚ୍ଛେଦ ନକରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ, ସେମାନଙ୍କୁ (ବାଦୀମାନଙ୍କୁ) ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକରୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ଓ.ପି.ଏଲ୍.ଇ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନେ (ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ) ବାଦୀମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଜବରଦଖଲ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 1280/96 ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ଭୋଗଦଖଲ ଅଧିକାର କିମ୍ବା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାରର ଦାବି ଏକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଚାର ଅଟେ । ସେମାନଙ୍କ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକରୁ ବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ଜବରଦଖଲ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କରିବା ସଠିକ ଭାବରେ ଆଇନଗତ ଏବଂ ବୈଧ ଏବଂ ଏହା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅଟେ । କାରଣ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ, ସେମାନଙ୍କ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ।

7. ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦରେ ଉପରୋକ୍ତ ଯୁକ୍ତି ଏବଂ ମାମଲା ଉପରେ ଆଧାର କରି, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମୋଟ 8 (ଆଠ) ସଂଖ୍ୟକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି:-

<u>ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ</u>

i. *ମକଦ୍ଦମା ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଯୋଗ୍ୟ କି?*

ii. *ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ବାଦୀଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଅଧିକାର ଅଛି କି?*

iii. *ଏହି ମକଦ୍ଦମା ପାଇଁ ବାଦର କାରଣ ଅଛି କି?*

iv. *ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ମୋଟାମୋଟି ଭାବେ ଅବମୂଲ୍ୟାୟନ କରାଯାଇଛି କି?*

v. *ମକଦ୍ଦମାଟି ଓ.ପି.ଏଲ୍.ଇ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 16 ଅଧୀନରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି କି?*

vi. *ବାଦୀମାନେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଉପରେ ଭୋଗଦଖଲ ଅଧିକାର/ସ୍ଥିତିବାନ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଛନ୍ତି କି?*

vii. *ବାଦୀମାନେ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଉପରେ ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା, ଦଖଲ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି କି?*

vii. *ବାଦୀ ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର କି?*

8. ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ବାଦପତ୍ରରେ ମଗାଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରତିକାରଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ (ବାଦୀମାନେ) ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଛଅ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ସଂଖ୍ୟା 3 ଭାବେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଇ ଏକ୍ସ ଟି 1 ରୁ 22 ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଦସ୍ତାବିଜର ଅନୁକ୍ରମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।

9. ଅପରପକ୍ଷେ, ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାକୁ ବାତିଲ କରିବା ପାଇଁ, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ କୋଣାର୍କ ଆର୍ ଆଇ ମଣ୍ଡଳର ଆର୍. ଆଇଙ୍କୁ ଡି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଇ ଏକ୍ସ ଟି A ଏବଂ B ମାଧ୍ୟମରେ ଦୁଇଟି ଦସ୍ତାବିଜ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।

10. ଶୁଣାଣି ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏବଂ ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ତଥ୍ୟ, ଦସ୍ତାବିଜ ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଅନୁଧ୍ୟାନ ପରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ 6 ସଂଖ୍ୟକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସମେତ ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଉପରେ ଆଧାର କରି, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଟି. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 473/1996 ମାଧ୍ୟମରେ ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଉପରେ ଯଥାକ୍ରମେ 28.11.2001 ଏବଂ 12.12.2001 ତାରିଖର ଏହାର ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦିତାରେ ଏହାର ଫଏସଲା ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ, ବାଦୀମାନେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଭୋଗ ଦଖଲ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ଦଖଲରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ନିଷେଧାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଯଥୋଚିତ ଆଇନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିନା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକରୁ ସେମାନଙ୍କୁ (ବାଦୀ) ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଷେଧାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 6 ରେ ଏହି କାରଣ ପ୍ରଦାନ କରି ଯେ, ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବଜ (ପୂର୍ବସୂରୀ) ଙ୍କ ନାମରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ରଘୁନାଥ ସାହୁଙ୍କ ନାମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା ଖୋଲାଯାଇଥିବା ହେତୁ ଏବଂ ସରକାର ଦ୍ୱାରା ବାଦୀଙ୍କ

ପୂର୍ବସୂରୀଙ୍କଠାରୁ ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉଚ୍ଛେଦ ପରେ, ସେମାନଙ୍କ ପରେ ବାଦୀଙ୍କଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଖଜଣା ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଏହି ଉପସଂହାରରେ ଉପନୀତ କରାଏ ଯେ, ସରକାର ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବସୂରୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ବାଦୀଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ରୟତ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆଳକୁ, ଅର୍ଥାତ, ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ନାମରେ ଅର୍ଥାତ, ରଘୁନାଥ ସାହୁଙ୍କ ନାମରେ ଜାଲିଆତି କରି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା, ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ବାଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ, ସେମାନେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଭୋଗଦଖଲ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଥିବା ଘୋଷଣା କରାଯାଏ ଏବଂ ସେମାନେ (ବାଦୀ) ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ସମୟରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଦଖଲରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ନିଷେଧାଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

11. ଟି. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 473/1996 ରେ ଯଥାକ୍ରମେ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଯଥାକ୍ରମେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା 28.11.2001 ଏବଂ 12.12.2001 ତାରିଖର ଉପରୋକ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲାରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ପରେ, ସେମାନେ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଟି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 20/2002 ମାଧ୍ୟମରେ ଅପିଲକାରୀ ହୋଇ ବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ତାଙ୍କୁ (ବାଦୀଙ୍କୁ) ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବେ ବିବେଚନା କରି ପ୍ରଥମ ଅପିଲକୁ ଆଗତ କରି ଏହାକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ।

12. ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ, ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରୁଥିବା ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଟି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 20/2002ର ଯଥାକ୍ରମେ 31.08.2005 ଏବଂ 05.09.2005 ତାରିଖର ରାୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଟି. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 473/1996ରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଉପରୋକ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲାକୁ ଏହି କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ରଦ୍ଦ କରିଥିଲେ ଯେ, ଇ ଏକ୍ସ ଟି 21 ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ନାମରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ରଘୁନାଥ ସାହୁଙ୍କ ନାମରେ, ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତାଟି ଜାଲ୍ ବୋଲି ଧରାଯାଏ ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ କୌଣସି ପୂର୍ବପୁରୁଷ ତଥା ବାଦୀଙ୍କ ଭୋଗଦଖଲ ଅଧିକାର ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭରଶୀଳ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଖଜଣା ରସିଦ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ, ଇ ଏକ୍ସ ଟି

21ରେ ଥିବା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା ଜାଲ୍ ବୋଲି ଧରାଯାଏ । ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଇ ଏକ୍ସ ଟି 2 (ହୁକୁମନାମା) ଅଣପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିବାରୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଇ ଏକ୍ସ ଟି 3, 4, 5 ଏବଂ 6ରେ ଥିବା ଖଜଣା ରସିଦ ହୁଏତ ନକଲି ହୋଇଥାଇପାରେ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକରେ ବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

13. ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଟି. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 473/1996 ରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲାକୁ ରଦ୍ଦ କରି ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଟି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 20/2002 ରେ ଯଥାକ୍ରମେ 31.08.2005 ଏବଂ 05.09.2005 ତାରିଖରେ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲା ଦ୍ୱାରା କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୋଇ, ସେମାନେ (ବାଦୀମାନେ) ଅପିଲକାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲକୁ ଆଗତ କରିଥିଲେ ।

14. ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନଟି ଆଇନର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଉପରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯଥା:-

i. ଓ. ଇ. ଏ. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 (1) ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ 01.01.1946 ପୂର୍ବରୁ ଥିବା କୃଷି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରକୁ ଆପତ୍ତି କରି ନିଆଯାଇଥିବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ନିମ୍ନ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅର୍ଥାତ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତାର ସତ୍ୟତା ସ୍ଥିର କରିବାର ଅଧିକାରିତା ଥିଲା କି ଏବଂ ଓ. ଇ. ଏ. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 39 ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଅଧିକାରିତା ଥିଲା କି?

ii. ବାଦୀମାନେ ଓ.ଇ.ଏ. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 (1) ଅନୁଯାୟୀ ବୈଧାନିକ ଭାବରେ ବିବେଚିତ ରୟତ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇବାକୁ ହକଦାର କି?

15. ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସମେତ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସରକାରୀ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣିଲି ।

16. ବାଦୀଙ୍କ ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ, ହୁକୁମନାମା (ଇ ଏକ୍ସ ଟି 2) ଆଧାରରେ, ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 17.03.1944ରେ ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ରୟତ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରୟତ ଭାବରେ ଏହି

ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଆଧାରରେ, ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବଜମାନେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକରେ ଚାଷ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଖଜଣା ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଚ୍ଛେଦ ପରେ, ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀମାନେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଭୋଗଦଖଲ/ଦଖଲକୁ ରୟତ ଭାବେ ଦର୍ଶାଇ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଜମାବନ୍ଦୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ   ଏବଂ ତଦନୁସାରେ, ଉକ୍ତ ଜମାବନ୍ଦୀ ଆଧାରରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଆର୍. ଆଇ. କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ବାଦୀଙ୍କ ଜଣେ ପୂର୍ବଜ ଅର୍ଥାତ୍ ରଘୁନାଥ ସାହୁ (ଯିଏକି ସେମାନଙ୍କ ଯୌଥ ପରିବାରର କର୍ତ୍ତା ଥିଲେ) ଙ୍କ ନାମରେ ଇ ଏକ୍ସ ଟି 21 ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା ପ୍ରସ୍ତୁତ/ଖୋଲାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତା 'ପରେ, ସେମାନେ (ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବଜମାନେ) ପୂର୍ବ ଭଳି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦଖଲ କରି ସରକାରଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଖଜଣା ପ୍ରଦାନ ଜାରି ରଖିଥିଲେ । ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କ (ବାଦୀମାନଙ୍କ) ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ (ବାଦୀମାନେ) ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ପରି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଦଖଲ କରି ରାଜ୍ୟ/ସରକାରଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଖଜଣା ପ୍ରଦାନ ଜାରି ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ (ବାଦୀମାନେ) ମଧ୍ୟ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି ।

ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଚ୍ଛେଦ ପରେ ଏବଂ ସରକାର ଦ୍ୱାରା ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଠାରୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ବାଦୀଙ୍କ ଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଖଜଣା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ, ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବଜଙ୍କ ନାମରେ ଅର୍ଥାତ୍ ରଘୁନାଥ ସାହୁଙ୍କ ନାମରେ ଇ ଏକ୍ସ ଟି 21 ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା ଖୋଲିବା ବିଷୟରେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର/ବିବାଦ କରିନାହାଁନ୍ତି ।

ନିର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଭାବରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି କୃଷି ସମ୍ପତ୍ତି । ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଡି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 (ଆର୍. ଆଇ., କୋଣାର୍କ) ବାଦୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇ ତାଙ୍କ ଅଭିସାକ୍ଷ୍ୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 4 ରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, *"ଇ ଏକ୍ସ ଟି 21 ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା ଅନୁଯାୟୀ, ଜମାବନ୍ଦୀ ସଂଖ୍ୟା 44/5 ରଘୁନାଥ ସାହୁ (ଯିଏ ବାଦୀଙ୍କ ଜଣେ ପୂର୍ବଜ) ଙ୍କ ନାମରେ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଖଜଣା ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବଜଙ୍କଠାରୁ ଇ ଏକ୍ସ ଟି 21 ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା ଆଧାରରେ 1981 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତି ବିକଳ୍ପ ବର୍ଷରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏବଂ ଏ. ଡି. ଏମ୍. ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଇ ଏକ୍ସ ଟି 21 ମାଧ୍ୟମରେ ଥିବା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଉଛି" ।*

17. ତେଣୁ, ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଡି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 (ଆର୍. ଆଇ. କୋଣାର୍କ, ଯିଏ ଜଣେ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀ) ଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କରାଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ରଘୁନାଥ ସାହୁ (ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଏବଂ ଯିଏ ସେହି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଯୌଥ ପରିବାରର କର୍ତ୍ତା ଥିଲେ) ଙ୍କ ନାମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଇ ଏକ୍ସ ଟି 21ରେ ଥିବା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା ଆଧାରରେ, ଜମାବନ୍ଦୀ ସଂଖ୍ୟା 44/5 ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଜମାବନ୍ଦୀ ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବଜ ଅର୍ଥାତ୍ ରଘୁନାଥ ସାହୁଙ୍କ ନାମରେ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତା' ପରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଖଜଣା ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରେ ବାଦୀଙ୍କ ଠାରୁ 1981 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥିଲା (ଯାହା ଇ ଏକ୍ସ ଟି 21 ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତାରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି) ଏବଂ ଇ ଏକ୍ସ ଟି 21 ମାଧ୍ୟମରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତାକୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 (ଜିଲ୍ଲାପାଳ, ପୁରୀ) ଏବଂ ଏ.ଡି.ଏମ୍, ପୁରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତି ବିକଳ୍ପ ବର୍ଷରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା ।

18. ଏହା ଆଇନର ସ୍ଥିରୀକୃତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଯେ, ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଇ ଏକ୍ସ ଟି 21 ପରି ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା ଏକ ସରକାରୀ ଦସ୍ତାବିଜ ଏବଂ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଉପଯୁକ୍ତ ନିର୍ବାହ କରିବା ସମୟରେ ସମସ୍ତ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟର ନିୟମିତତା ଅନୁମାନ କରାଯାଏ ।

ଏହି ଦିଗ ଉପରେ, ଆଇନର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି:-

(i) 2002 (II) O.L.R. (NOC) — 19 — ଅଭିମନ୍ୟୁ ସେନାପତି ବନାମ ତହସିଲଦାର, ମାର୍ଶାଘାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ —

ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା ହେଉଛି ଏକ ସରକାରୀ ଦସ୍ତାବିଜ ।

(ii) AIR 1979 (S.C.) 1303 — ଜୟ ଦତ୍ତ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ — ଭାରତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1872 — ଧାରା 114 (e) —

ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ନିୟମିତ ହୋଇଥିବାର ଅନୁମାନ ରହିଛି ।

(iii) 2021 (1) Civ.C.C. 498 (S.C.) — ଇକବାଲ ବସିଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଏନ୍. ସୁବ୍ବଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ — ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1872— ଧାରା 114 (e)— (ଅନୁଚ୍ଛେଦ 12) — ଅନୁମାନ — ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ

ଏପରି ଅନୁମାନ କରାଯିବ ଯେ, ସମସ୍ତ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ନିୟମିତ ଭାବେ ସମ୍ପାଦନ କରାଯାଇଛି ।

ଅନ୍ୟଥା ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ବିବାଦ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

19. ତେଣୁ, ଡି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 (ଯିଏ ଜଣେ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀ) ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ଆଇନର ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି, ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଇ ଏକ୍ସ ଟି 21 ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା ଏବଂ ଜମାବନ୍ଦୀ ସଂଖ୍ୟା 44/5 (ଯାହା ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବଜଙ୍କ ନାମରେ ଅର୍ଥାତ୍ ରଘୁନାଥ ସାହୁଙ୍କ ନାମରେ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା) ନକଲି ଏବଂ ମନଗଢ଼ା ଦସ୍ତାବିଜ ଥିଲା । ଯେହେତୁ ଉକ୍ତ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକ ସରକାରୀ ଦସ୍ତାବିଜ ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀ/କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 (ଜିଲ୍ଲାର ଜିଲ୍ଲାପାଳ) ଏବଂ ଏ. ଡି. ଏମ୍. ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିୟମିତ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଇ ଏକ୍ସ ଟି 21 (ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା), ଜମାବନ୍ଦୀ ସଂଖ୍ୟା 44/5 ଏବଂ ଖଜଣା ରସିଦଗୁଡ଼ିକର ସତ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ଅଣଦେଖା କରି ଟି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 20/2002 ର ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲାରେ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ଯେ, ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁରି ଆଧାରରେ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଉଚ୍ଛେଦ ପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଦ୍ୱାରା ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ନାମରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ରଘୁନାଥ ସାହୁ (ଯିଏ କି ସେମାନଙ୍କ ଯୌଥ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ)ଙ୍କ ନାମରେ ଥିବା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତାକୁ ସଠିକ ଭାବେ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ଖଜଣା ରାଜ୍ୟ/ସରକାର ଦ୍ୱାରା ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବସୂରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଏବଂ ତା' ପରେ ବାଦୀଙ୍କ ଠାରୁ ଇ ଏକ୍ସ ଟି 5 ଏବଂ 6 ଅନୁଯାୟୀ ସଠିକ/ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭରଶୀଳ ଇ ଏକ୍ସ ଟି 1 ରୁ 22 ମାଧ୍ୟମରେ ଦସ୍ତାବିଜ ଆଧାରରେ, ସେମାନେ (ବାଦୀମାନେ) ରାଜ୍ୟ/ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ରୟତ ଭାବରେ ରାଜ୍ୟ/ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁ, ରାଜ୍ୟ (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1) ସମେତ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ଭୋଗଦଖଲ ଅଧିକାରକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅଟନ୍ତି ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆଇନର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିସାରିଛନ୍ତି:-

(i) 2001 (1) O.L.R.208 — ନୃସିଂହ ଚରଣ ସାମଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବନାମ କୁନ୍ତଳା କୁମାରୀ ସାମଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ — (ଅନୁଚ୍ଛେଦ 8) — କୃଷି ଜମି — ହାତ ପଟ୍ଟା

କୃଷି ଜମି ଖଜଣା ଗ୍ରହଣ କରି ଏବଂ "ହାତ ପଟ୍ଟା" ର ଦଖଲ ବିତରଣ ଦ୍ୱାରା ମୌଖିକ ଭାବରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦିଆଯାଇପାରିବ, ଯଦିଓ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇନଥାଏ କିନ୍ତୁ ମୌଖିକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଭାବରେ ନିଆଯାଇପାରେ ।

(ii) 40 (1974) C.L.T. 888 — ଜଗନ୍ନାଥ ନନ୍ଦ ବନାମ ବିଷ୍ଣୁ ଦଳେଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ— (ଅନୁଚ୍ଛେଦ 8) —

ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମର ଧାରା ୨ର ଖଣ୍ଡ ୨ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ 'ଜମି ମାଲିକ' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ସରକାରକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଆଇନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ସରକାର ଜଣେ ସାଧାରଣ ଘରୋଇ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଭଳି ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ଅଛନ୍ତି । ଏହା ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ, ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ କୃଷି ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଦସ୍ତାବିଜ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଏବଂ ଜଣେ ରୟତଙ୍କୁ କେବଳ ଖଜଣା ଗ୍ରହଣ ଦ୍ୱାରା ଏକ କୃଷି ଜୋତରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ, ଯାହାପରେ ସେ ଜଣେ ରୟତର ମାନ୍ୟତା ହାସଲ କରିବେ ।

(iii) 1973 (2) C.W.R. 987 — ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଦାସ ବନାମ ଢେଙ୍କାନାଳର ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ— (ଅନୁଚ୍ଛେଦ 3) —

ଥରେ ପଟ୍ଟା ମଞ୍ଜୁର ହେବା ପରେ ଏବଂ ଖଜଣା ସଂଗ୍ରହ ହେବା ପରେ, ଅନୁଦାନଗ୍ରାହୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଏବଂ ସରକାର ଜମି ମାଲିକ ହୋଇଥିବାବେଳେ ଏବଂ ଅନୁଦାନଗ୍ରାହୀ ସାଧାରଣ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ରୟତ ହୁଅନ୍ତି, ଅନୁଦାତାଙ୍କ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ ଏହା ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନାହିଁ ।

(iv) 1992 (II) O.L.R.529 — ମନମୋହନ ରାଉତ (ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରେ) ସୁନ୍ଦରୀ ଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ— (ଅନୁଚ୍ଛେଦ 3)

ଯେତେବେଳେ ରାଜସ୍ୱ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ବିବାଦିତ ଭାବରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନାମ ରୟତଙ୍କ ଖାତାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଖଜଣା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରୟତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅଧିକାର ଅଭିଲେଖରେ କୌଣସି ନାମ ଚଢାଇବା ଦ୍ୱାରା ସେହି ଅଧିକାରକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଛଡ଼ାଇ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ହୋଇଛି ଯେ, ଅଧିକାର ଅଭିଲେଖ ମାଲିକାନା ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଲୋପ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାର ଯାହା ସେମାନେ ଓଡ଼ିଶା ସମ୍ପତ୍ତି ଉଚ୍ଛେଦ ଅଧିନିୟମ ୪ (1) ଅନୁଯାୟୀ ରାଜସ୍ୱ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଖଜଣା ଗ୍ରହଣ କରି ହାସଲ କରିଥିଲେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ହ୍ରାସ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

(v) 37(1971)C.L.T.379 — ଧ୍ରୁବ ଚରଣ ସାହୁ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ — (ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2) —

ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1913 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀ ଜମିରେ ଜଣେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱଙ୍କ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଥିଲେ, କାରଣ ଏହା ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଯେ, ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଜଣେ ରୟତଙ୍କୁ କେବଳ ଖଜଣା ଗ୍ରହଣ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଜୋତରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ଜଣେ ରୟତଙ୍କ ମାନ୍ୟତା ହାସଲ କରନ୍ତି । ଯେଉଁ ଜମି ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି, ତାହା ସରକାରଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଅଛି ଏବଂ ଜମି ମାଲିକ ହେଉଛନ୍ତି ସରକାର, ଏହି ତଥ୍ୟ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ମାମଲାରେ କୌଣସି ଫରକ ପକାଏ ନାହିଁ । ଏହି ସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ, ସରକାର ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଜମିରେ ହାସଲ କରିଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ମିଟେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ବଳପୂର୍ବକ ଜମିରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । (ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ***ILR 1961 Cuttack 595; ବସିରୁଦ୍ଦିନ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର*** ସିଦ୍ଧାନ୍ତରୁ ସମର୍ଥନ ମିଳିଛି) ।

(vi) 113 (2012) CLT — 780 —(ଅନୁଚ୍ଛେଦ 9)— କାଳନ୍ଦୀ ଜେନା ବନାମ ଶ୍ରୀମତୀ ବାସନ୍ତୀ ସେଠୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

1961 ILR (Cuttack) 595 — ବସିରୁଦ୍ଦିନ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

1964 ILR (Cuttack) 289 — ଭିକାରୀ ତ୍ରିପାଠୀ ବନାମ କାଶୀନାଥ ମିଶ୍ର

1965 ILR (Cuttack) 22 — ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଭକ୍ତ ଚରଣ ନାଏକ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ।

35 (1969) CLT-552 — ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ବନାମ ବୁଦ୍ଧିନାଥ ସାମନ୍ତରାୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ — ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1913— ଧାରା 3 (9)— ଜଣେ ରୟତଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଅଧିଗ୍ରହଣ –

ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1913 ର ଧାରା 3 ର ଖଣ୍ଡ (9) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଜମି ମାଲିକ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ସରକାରକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଆଇନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ସରକାର ଜଣେ ସାଧାରଣ ଘରୋଇ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଭଳି ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ଅଛନ୍ତି ।

ଏହା ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ, ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ କୃଷି ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଦସ୍ତାବିଜ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଏବଂ ଜଣେ ରୟତଙ୍କୁ କେବଳ ଖଜଣା ଗ୍ରହଣ ଦ୍ୱାରା ଏକ କୃଷି ଜୋତରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ, ଯାହାପରେ ସେ ଜଣେ ରୟତର ମାନ୍ୟତା ହାସଲ କରିବେ ।

(vii) 2014 (II) CLR — 1217 — ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ଜେନା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଶ୍ରୀମତୀ ବାସନ୍ତୀ ସେଠୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ— (ଅନୁଚ୍ଛେଦ 12)— ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ — ସୃଷ୍ଟି —

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ନାମରେ ନଥିଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଅବାଦଯୋଗ୍ୟ ଅନାବାଦୀ ଜମି— ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା Kଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ଦାବି — ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା Kଙ୍କ ନାମରେ ରହିଛି ଏବଂ ଏହା ନ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପରେ ରାଜ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରୁ ଖଜଣା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ — K ଜମିକୁ 1966 ରେ Gଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ ଏବଂ G ଏହାର ଏକ ଅଂଶକୁ 1978ରେ Fଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ — Fଙ୍କ ବିଧବା ପତ୍ନୀ A ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା ଜମିକୁ 1983 ରେ ଓ.ପି. ସଂଖ୍ୟା 1 (ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1)ଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ — G ପୁନର୍ବାର ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର କିଛି ଅଂଶ ଓ.ପି. ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ ଓ.ପି. ସଂଖ୍ୟା 2 (ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2)ଙ୍କୁ 1983ରେ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ — K ଏବଂ ଅନ୍ତରଣଗ୍ରାହୀଙ୍କ ମାଲିକାନାକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଚକବନ୍ଦୀ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ବିବାଦ ଉଠିଥିଲା ।

ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା, ଯେହେତୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ କାମେଶ୍ୱର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ଦିନଠାରୁ ଏବଂ ତା' ପରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ତାଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ କ୍ରୟ

ତାରିଖଠାରୁ ଖଜଣା ଦେଉଥିଲେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲା ଯେ, କୌଣସି ମୂଳ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ କାମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିଲା । ଥରେ କାମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କରାଗଲା ପରେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଏହା ନ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତା (ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2) ଯେଉଁମାନେ କାମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରେତା, ନଥିଭୁକ୍ତ ରୟତ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଅଧିକାର ଅର୍ଜିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ବିବାଦୀୟ ପ୍ଲଟ୍ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ ।

(viii) 2004(II) OLR — 528 — ଚୌଧୁରୀ ବଳରାମ ଦାଶ ବନାମ ଚକବନ୍ଦୀ ଆୟୁକ୍ତ, ଓଡ଼ିଶା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ-(ଅନୁଚ୍ଛେଦ 6 ରୁ 8)-ଓ. ଇ. ଏ. ଅଧିନିୟମ, 1951 ଧାରା 6 ଏବଂ 7—

ବିବାଦରେ ଥିବା ଜମି ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଂଶବିଶେଷ ଥିଲା, ଯାହା ଓ. ଇ. ଏ. ଅଧିନିୟମ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଋଣଭାରରୁ ମୁକ୍ତ ଥାଇ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା । ନ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପରେ, ଓ. ଇ. ଏ. ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଜମି ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଅଧିକାରର ଅଭିଲେଖ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ସେହି ଆଦେଶ ଓ.ପି. ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତତା ହାସଲ କରିଛି । ସେହି ଆଦେଶ ବୈଧ ହୋଇଥିବାରୁ, ଚକବନ୍ଦୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ।

(ix) 1986 (II) OLR — 391 — ଦଣ୍ଡପାଣି ନାଏକ ବନାମ ପୁରୀର ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିବା ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ— ଅନୁଚ୍ଛେଦ 8 —

1963 ମସିହାରେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପରେ, ବାଦୀ 1935 ମସିହାରୁ 12 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ମକଦ୍ଦମା ଜମିକୁ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଦଖଲ କରି ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1913ର ଧାରା 23ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସ୍ଥିରୀକୃତ ରୟତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1913ର ଧାରା 24 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଭୋଗଦଖଲ ରୟତର ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଥିଲେ ।

20. ଏଠାରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ, ଯେତେବେଳେ ବାଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସମୟରୁ ଅର୍ଥାତ୍ 17.03.1944 ଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନିର୍ବିବାଦିତ ଭାବରେ ରାଜ୍ୟର ରାଜସ୍ୱ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1) ଦ୍ୱାରା ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଇ ଏକ୍ସ ଟି 21 ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା ଖୋଲାଯାଇଛି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ

ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଖଜଣା ରାଜ୍ୟ/ସରକାର (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଦ୍ୱାରା ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସମୟରୁ ବାଦୀଙ୍କ ଠାରୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, ତେବେ ଏହି ସମୟରେ, ରାଜ୍ୟ/ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ଭୋଗଦଖଲ ଅଧିକାରକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଭୋଗଦଖଲ ଅଧିକାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହାକୁ ଆପତ୍ତି କରି ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ (ବାଦୀ) ଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଛଡ଼ାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଯେତେବେଳେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧୀନରେ ଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଉଚ୍ଛେଦ ହେବା ପରେ, ଓ. ଇ. ଏ. ଅଧିନିୟମ ଅନୁସାରେ ଏହା ସମସ୍ତ ଋଣଭାରରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ରାଜ୍ୟ ନିକଟରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପରେ, ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଚ୍ଛେଦ ପୂର୍ବରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ 17.03.1944 ରୁ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ଅନୁଯାୟୀ, ସେମାନଙ୍କ ଦଖଲ ଆଧାରରେ ଓ. ଇ. ଏ. ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉଚ୍ଛେଦ ପରେ, ସରକାର/ରାଜ୍ୟ ବାଦୀଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ ଏବଂ ତା 'ପରେ ବାଦୀଙ୍କ ଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼କ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ଭୋଗଦଖଲ ଅଧିକାରକୁ ସ୍ୱୀକାର/ଗ୍ରହଣ କରି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଖଜଣା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ସମୟରେ, ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆଇନର ନୀତି ପ୍ରୟୋଗ କରି, ଏହା ବିଚାର କରାଯାଏ ଯେ, ରାଜ୍ୟ/ସରକାରଙ୍କୁ (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1) ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଏବଂ 3 ସହିତ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ଭୋଗଦଖଲ ଅଧିକାରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବାରଣ କରାଯାଏ । କାରଣ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା ଏବଂ ଜମାବନ୍ଦୀ ନମ୍ବର ଖୋଲିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଖଜଣା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆଧାରରେ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇସାରିଛି ।

21. ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନା ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଅନୁଯାୟୀ, ଯେତେବେଳେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଟି. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 473/1996 ରେ ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଟି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 20/2002 ରେ ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲାରେ କରାଯାଇଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ, ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କାରଣ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇପାରିନାହିଁ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଟି. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 473/1996 ରେ ବାଦୀଙ୍କ

ସପକ୍ଷରେ ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲା ପାରିତ କରିବା ପାଇଁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କାରଣ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇପାରିଛି, ସେତେବେଳେ ଏହି ସମୟରେ, ବାଦୀ (ଆବେଦନକାରୀ) ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ମାଧ୍ୟମରେ ଟି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 20/2002 ରେ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଯଥାକ୍ରମେ 31.08.2005 ଏବଂ 05.09.2005 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଯଥାର୍ଥତା ରହିଛି ।

ତେଣୁ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନରେ ଯୋଗ୍ୟତା ଅଛି, ତେଣୁ ତାହା ସଫଳ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

22. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲକୁ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତାରେ, କିନ୍ତୁ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଟି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 20/2002 ରେ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଯଥାକ୍ରମେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା 31.08.2005 ଏବଂ 05.09.2005 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲାକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଗଲା ଏବଂ ଟି. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 473/1996 ରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବାଦୀ (ଆବେଦନକାରୀ) ଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ (ଉତ୍ତରଦାତା) ଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଯଥାକ୍ରମେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା 28.11.2001 ଏବଂ 12.12.2001 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲା ନିଶ୍ଚିତ କରାଗଲା ।

(ଏ. ସି. ବେହେରା),

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

5 ଫେବୃଆରୀ, 2024// ଉତ୍କଳିକା ନାୟକ//

କନିଷ୍ଠ କ୍ଷିପ୍ରଲେଖକ

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ" ।

ଅନୁବାଦିକା
ଶିବାନୀ ଦାଶ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ